

DOK JEDNI KOPAJU PO KANTAMA ZA SMEĆE, DRUGI ZATVARAJU OČI

Je li ljudska rasa prevrtljiva po prirodi ili se lako pokoleba kada stvari loše krenu. Optimisti u duši, pesimisti po prirodi. Ni sami sebe ne možemo u potpunosti razumjeti, pa kako bi nas razumjeli drugi ljudi. Kao da se borimo sa vjetrenjačama. Čitav život pokušavamo sebe u nešto konkretno usmjeriti, pa ako i uspijemo netko nam podmetne nogu. Lako padamo, ali se vrlo teško podižemo. A ruku u nevolji nitko ne nudi, prije bi je odgrizli, samo da im se pruži prilika. Zar postajemo vukovi, umjesto umiljate janjadi? Čovjek bi čovjeka trebao podržavati, a ne uništavati, tako kaže vjera naša. Ako tako vjera kaže, zašto to ne činimo svi, već samo poneki. Sve je manje onih koji suosjećaju i onih koji se odriču korice kruha, iako u svačijem susjedstvu ima kandidata čija bi lica ozarili ponudom hrane ili odjeće. Tako bi milosrđe zamijenilo tračeve, a čovjek bi znao da nije prepušten samome sebi. To bi nas zbližilo u ovom jadu koji prolazimo, vratilo povjerenje, popravilo odnose i raspoloženje, a našu bi djecu naučilo da oni koji daju, oni i dobivaju. Zatvoriti sebe u prostore i putem medija pratiti situaciju, izolacija je od prave stvarnosti. Čovjek je aktivno, a ne pasivno biće i kao takav ne bi smio mirovati dok neki kopaju po kantama za smeće, već bi morao izaći i upitati ga, može li mu bilo čime pomoći. Možda bi upitani prvi puta i odbio pomoć, što zbog nevjerice što zbog zbunjenosti, ali bi svakako vremenom otvorio srce, jer bi mu vaša ponuda postala melem na ranu. Nekada smo vrlo oštro reagirali na one iz zapadnog svijeta koji bi onesviještenog na cesti ili parku zaobilazili ili ostavljali. Iako su svoju bešćutnost pravdali raznim razlozima za nas nijedan nije bio prihvatljiv. Rekli smo „kako mogu biti tako nemilosrdni“ i to baš oni koji su često upotrebljavali izreku: Bog blagoslovio Ameriku. Mi, do jučer oštri suci, danas malo- pomalo kao da postajemo poklonici takvog ponašanja. Očito smo pogriješili u izboru uzora, ali srećom još nismo potpuno zastranili. Zato ispravimo ono u čemu su ljudi zapadnog svijeta zakasnili, da i za nas jednog dana ne bude prekasno. Ovaj puta postanimo mi NJIMA UZOR. Tako ćemo postati i blagoslovljeni.

ODGOVOR

Žena koja se potpisala kao radoznala želi da joj pomognem razjasniti neprežaljenu ljubav i mogućnost obnove te veze, a zanima je i napredak u poslu.

E moja radoznala, nije Vama lako . Iako je zabranjeno voće najslade voće, vrlo je često na kraju gorkog okusa. To se i Vama dogodilo. Vi bi njemu trebali biti neprežaljena ljubav, a ne on Vama. S obzirom da ljubav nikad ništa ne prekida, zaključite sami što ste mu značili. Obnoviti takvu vezu na Vašem mjestu ne bih poželjela ni „mrtva“, jedino ako uživete u razočaranjima. Biti će još veza i vezica, samo bolje otvorite oči. U poslu koji radite nećete previše napredovati, ali u idućem svakako hoćete

Poruka: Život u prošlosti zatvara vrata budućnosti.